

1907-12-18

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Agnete Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Afventer transskription.

Afsendersted:

S. S. Grotius

Arkivplacering:

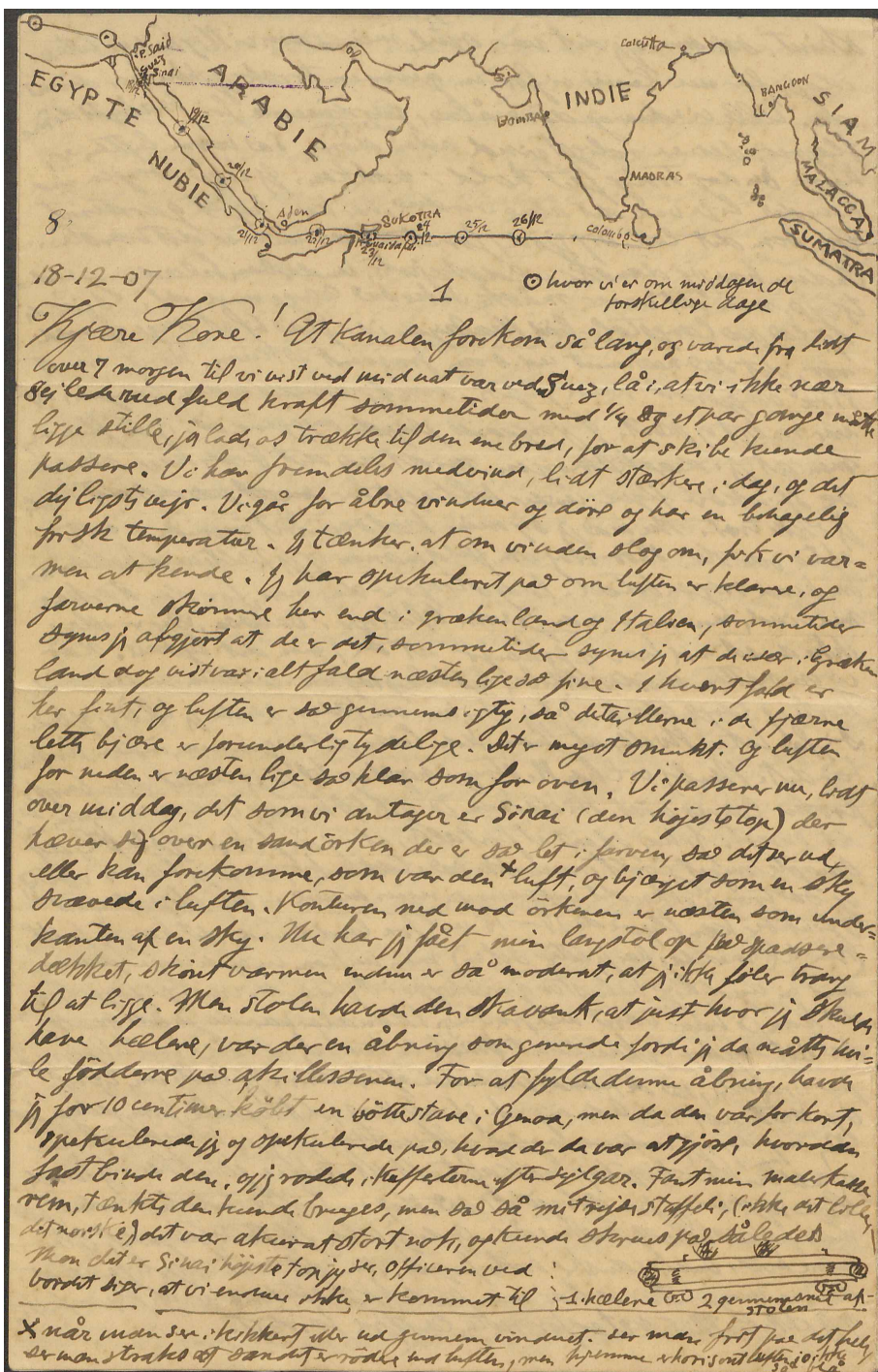
Mappe 58 nr. 14a-b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription.

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription.

18-12-07

1

○ hvor vi er om midt dagen de forskellige dage

Tyvere Kone. Et Kanalen forkom så lang, og vandre fra højt
over 7 morgen til vi vist ved midnat var ved Suez, da i, at vi i tke nær
84. Le med fuld kraft sommetiden med 1/4 og et par gange med
lige stille, ja lød, og trøkte, til den ene bred, for at skibe kunde
passere. Vi har fremdeles medvind, lidt stærkere, dog, og det
dij lyts vejr. Vi går for åbne vrader og dør og har en behagelig
frokke temperatur. It tænker, at om vinden slog om, for vi var
men at kende. I har opkuleret på om lysten v kære, og
forverne skønne her end i grækenland og Italias, sommetider
som i afgjort at de v det, sommetiden synes i at de v. Græken
Land dog vist var, alt faldt næsten lige så fine. I hvert fald er
her fint, og lysten v så gennemskyet, så det er, lerne i de fjerne
lette bjerge v forunderligt tydelige. Itr meget omkult, og lysten
for uden v næsten lige så klar som for oven. Vi passere nu, lidt
over midt dag, det som vi antager er Sinai (den højste top) der
hæver sig over en sand ørken der er så let i forve, så det er ud,
eller kan forkomme, som var den luft, og bjergene som en sky
svævede i luften. Konturen med mod ørkenen v næsten som under
kanten af en sky. Nu har i i følt min lægstol op på passere
dækket, skönt varmen endnu v så moderat, at i ikke føler trang
til at ligg. Men stolen havde den skævt, at just hvor i skulde
have heele, var der en åbning som gik ind, fordi i da næsten har
de fædderne på afkøllsønnen. For at fylldes den åbning, havde
i for 10 centimer kølet en bottenstue i Genoa, men da den var for kort,
opkulerede i og opkulerede på, hvad de da var at gøre, hvorvid
fæst brude den, og i rodet, kaffeterne og trøjelger. Fant min mælk kaffe
rem, tænkte den kunde bruges, men så så mit rejse stoffet, (ikke, at ligg
det nok), det var akkurat stort nok, optende øverste på ligg
Mon det er Sinai's højste top, i se, Officeren ved
borat der, at vi endnu ikke v kommet til i kælere og 2 gennemmit af
STOLEN

X når man ser i kikkert der ud gennem vinduet, der man først ser det hele
er man stæket af den store røde sand lysten, men i gennem skøn v det hele
320

nu har jag följt en grashoppa, jag har också
 et stycke bort, den har hem sig. SKOGVÅRD MUSEET
Mappa 58 Box 14 B
 Toren säger att fru Wenckebachs lilla dotter har följt
 en näsormer, den stället för att. F. W. varer den fru
 som jag gav sig i snick med mig på bare holländsk, för
 igår. Og officeren vid vort bord, hörer jag nu er doktorer.
 Han er sveitsjer og talar fransk med portygskone og jag
 synes han gör det något skavast. Förden han,
 Gernard, er her antas som ^{tyger} dansk, den, flam-
 ländersk, förleden om tätt, minder om Frk Gregerson,
 de se godt kan lida hand mellan den Catharin og Agnet,
 Rigmor hender hem vort. Og fru Bird er her og har
 staket de här og något tröjor. Jag har set den bare
 et julstra af vagn, og nogle af henners er vort vort
 redaktörens kontor för att utgå på postavis. Å!
 hvor ladt dag gör godt. Den 21 de dy, jag var i färd
 blanke dömming, så en lyge nu moderind, höj öer i. Jag
 såd nerme, vi os enden på det de havet. Der er röde bland fl. länd-
 ne, de har lavet en komedi de (individer på klonströj). det fald
 var de i i vort tal om, de jag i i vort vis vort fördeligen. Elster
 har jag lagt, jag kan med den tykt st. vort, under den kläder, to man bär
 eller vort tröj, på vort vort, de. De. I jag aftes lät jag
 skulebrätt til fru Wenckebach, för hans barn har jag 2 af st. st.
 Beine, de samlet. Nu har jag set den, den er et smukt exemplar, var
 mydelig. Medens jag såd og skue, passerede vi et par öer, de
 overvare kom lät för vort til vort att de den, de de vort
 naromme ud med lygende kalkströber mellem de mere vort.
 Brune partier, som steter blev ret mørke. I den anden vort en
 stört ö som kare er lyg med strandbruden, og har farve som
 Uden. - Kl 5 1/2 de omgavde vi hjørnet af Arabien, nu har
 vi siden mod øst. Smukt vort, moderind, men st. lät jag st.
 afriegas yndst og med det er kl vort, vi vort den vel i overmogen
 eftermiddag, så kommer det lange stykke og monsunen, som
 vi skal have i med os, efter hvad admirer strata siger. Den 22 de
 dy lät friskt vort, vort den i mod, lät på den bagvort
 bor. St. lät skyde store skummende
 bølger på sig, når blassen fører vort fra skumtop-
 pene, straler det i regulusfarver. Nogle hollandske bær
 sig således ad, vort lät i lät kosterne, nogen vort
 ved bare födder på det vort spilede dakt, (vort) efter den
 sluk kaffe. Nåde de har vort, bader de, og

sa kommer kaffe mit sødtigt, og i dag dress. Med
passer dette di kke, for j holder af at maden skal
dertil, og sa synes det mig vortigt at klade mig
til det i morgen soalen. De omges Her Hammer
(min ven og lærer, en lille, noget skaldet, venlig og
glad Her). Kneipede det sigte dakt, og j fortæller
at j var gået tidligt til sengs på grund af min
mave, sagde han, j er lever alt for fast her, en
gang i mellem kan det være godt, men hver dag!!!
j skende sa ganske giv ham ret, men for den tider
j eller godt nok. Her maven hang det således sammen
(mad j) fortæller ham) at da j var sa mager, måtte
j have klader nok om maven, og da j havde fremst
nogle den varme nat og tilmed næsten intet had over
mig, haer j fortæller maven. Hvo sin Kones
gode råd j lyder, stent for di kke, sa som oftest
den derlighed fortæller. j tænkte den gang, at det
mavebælte var nok, nu har j gætte to, og maven
lader til at være i orden, man badet i den gode j gik
af. j brugte ingen medicin og undlod potten om aftenen,
da søndag j begyndte at synge jule salmer,
da j løb i jorden i den synes j passer og
samlar os hvor vort i sa er adskilt. Den rum
sa dybt hele jorden under den store himmel og
Lousang overalt. Nu j dog vist til end med
stykke, om Fader, skal bare have røstet det, og sa
afstrevet og afsonet det. Den 23de Da j var var kram
i seng, fik j af og til sprøjt ind gennem vrødet, og vrede
da nådigt kaffe det om i den første luft. Til sidst
tunde j dog. Hke lader det sta åbent og da j stod op
for at j kede det, sa j, at mit vindfang du mig. var
slut skænt af en følge. Sa måtte j altid have det
ind og kaffe, men kom sa til at tænke på om rumen
kunde holde. Da j kke var rigtig på det, måtte j
jern kede det i ved det gjorde det vortigt, og haer
elektrolyt lys ved hender, men nu ved det, da det
ikke er, har j måtte i vort luft. Kun lys for Borne
men.

[illegible]

Kl. 1. u. 1. hjemme hos Eds. kan den ikke være 12, over ved at blive
ud: oceanet. Skibet på rolige, for ikke samme omkredning
ja fordekket er allerede helt fort. Den 24de Mogen, altan,
eftersom det juleaften. I begyndelse dagen med at dyge, Kimer
i Kjøkken, men i j. biddrop skiver kom en ung hollandsk
ogen lidt ældre, hen og spurgte, om noget i fort. Ikke begreb, var
mest fortod, og sad forstod, og sad var det ved de om det er den
24de eller den 25de man skal tænke juletraet. (I so so
forleden, at de styrelset (Verloren) udfyldt juletræ. I oplyst
den da om, at: Danmark gik juleaften forud for
helligdag, og at vi tænkte juletræ den 24de og gik i kirke
den 25de. O. den mus vi avond de boom kende. I
Nu har j. flange set flyvefalk. Ser man den belyste under
j. de, ses de ud som flydige ovaler, eller små måger uden vinger,
for så set flyvefalkene udstår i loka. Ses de fra oven, er de
mestent forve som vandet, lidt mørkere, og finderne synes
mig at være meget hurtig. De først j. så, fløj hen som
et godt opri, men nu har j. set dem flyve længere, til og
ladende, og vort op så virkelig slige og dale efter bølge bevægelse.
Så man skulde tro det var fugle, men j. synes bestemt at
de den far op af havet og altså forsvinder i dette, så det må
være fisk, og j. tror den "kaskelott" har ret, at de tydelig vil
komme gjøre forbausende kramstykke. I havde også
en et par fugle: Kaskelott (og så ret gult, for flyvefalkene redt
mig næsten umuligt at se kaskelott, det må have været
saler, tror jeg bestemt, de var endelig dans end måger, og
et øjeblik forekom det mig, at j. kunde skelne deres be-
grænsede eller uklarhed, for selve uklarhed er nemlig visuet. Nu
ved prokasta, fortalte doktorer mig, at der kl. 6. i efter skulde være
fest. Børne stues. Sædvanlig kampfryvstikene flyve, så alle eller mere,
og visse stige og dale for at komme over bølgerne og atter følge bølge-
dalen. Om de bevæge vingerne når de går lige ud, kan j. ikke se,
men j. mere de skal forandre retning op, ned eller til siden, j. mere bruger
de dem, men om hurtig, det tør j. ikke sige for mig, der
en drejede sig, således ud, den har været en ret stor for-
under bogen, hvormed den styres, eller holder sig på ret køb.
De lugner allermest store gråble græs-
de ses mest overfra, men man skal have
med sig, da de har havets farve og lugner
de toppen, skæmplemt som det damet. Skat lyse, småt mørke
- mere det juleaften. Tak for påske og al ly. Orlighed. I har sunget
Velkommen og. Den blot på at kl. skal blive 9, så v. den j. nap le hos
Eders og så lyng 9 m. om juletraet, og så lyng i tæ. I morgen
må j. på et nyt papir. God nat. I thant.